

عنوان مقاله:

بحران اوکراین و تغییر در قطبش نظام بین الملل؛ پیامدها بر مشارکت راهبردی ایران و روسیه

محل انتشار:

مجله مطالعات کشورها، دوره 1، شماره 4 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

سیدحسین میرفخرائی - گروه روابط بین الملل، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بحران اوکراین که با تهاجم نظامی روسیه آغاز شد، به لحاظ ساختاری بر نظام بین الملل نیز اثرگذار بوده است. این بحران، در سطح و ماهیت، الگوهای دوستی و دشمنی را در سطح نظام بین الملل تغییر داده است. همچنین، بر نوع تعاملات میان بازیگران و اتحادها نیز اثرگذار است. این بحران از دو منظر ساختاری بررسی شده است. نخست، تسریع روند تغییر قطبش نظام بین الملل از ساختاری تک قطبی به ساختاری چندقطبی؛ دوم، افزایش قطبش با افزایش شاخص گسست در روابط میان بازیگران و نیز اتحادها در سطح نظام بین الملل. بر این اساس، این بحران در سطح ساختاری بر روابط میان بازیگران مختلف، به ویژه روسیه و آمریکا، اثرگذار است. در این چارچوب، در مقاله حاضر پاسخ به این سوال دنبال شده است: «بحران اوکراین با تغییر در قطبش روابط بین الملل چگونه بر مشارکت راهبردی ایران و روسیه تاثیرگذار بوده است؟» فرضیه ای که در پاسخ به این سوال مطرح می شود آن است که این بحران به واسطه افزایش قطبش و تسریع روند تغییر آن، با افزایش عدم قطعیت محیطی و تقویت انطباق راهبردی مبتنی بر اصل سیستمی بین ایران و روسیه، به تقویت روند توسعه مشارکت فراگیر راهبردی بین دو کشور منجر شده است. در این پژوهش، به راهبرد قیاسی، مبتنی بر آرای کنت والتز در واقعگرایی ساختاری، توجه شده است.

کلمات کلیدی:

بحران اوکراین، قطبش نظام بین الملل، نوتجديدنظرطلبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058371>

